

selv om de ere en lille Smule dyrere, der er nævnt indtil 10 pCt. Jeg er en Modstander af disse 10 pCt. økonomisk Ydelse — jeg nævner 10 pCt., jeg ved ikke, om det netop er det Tal, men det er noget der omkring —, jeg ser ikke Berettigelsen i, at man udenfor den Toldlov, der er vedtagen her i Tinget, administrativt giver en ekstra Beskyttelse. Men enfin, det er en gammel Ordning, jeg skal ikke komme nærmere ind paa den nu, men jeg synes ikke om den, og lad os endelig blive fri for at faa mere af den Slags, om jeg saa maa sige, administrativ Beskyttelse udenfor den almindelige Toldlov.

Fraenkel: Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) og den ærede Ordfører tage ganske doktrinært paa dette Spørgsmaal. Om der her tilsigtes Beskyttelse eller ikke, er ikke det, det kommer an paa. Kan man ved det, der her foreslaas, fremkalde en Industri her i Landet, hvor vi selv ere en stor Aftager, begriber jeg ikke, at der kan være nogen, som ikke kan se det heldige deri. Og doktrinært tage Herrerne alligevel ikke paa Tingene, saa snart det gælder Landbruget. For man maa huske paa, vi staa i denne Tid med en ligefrem prohibitiv Told paa visse Landbrugsartikler, f. Eks. argentinsk Kød. Jeg beder de Herrer forskaane mig for det Argument, at det er af sanitære Hensyn, for jeg kender det Land godt, og jeg ved, at eksisterer der et Paradis for klovbærende Individier, maa det være Argentina.

Formanden: Jeg vil henstille til ærede Medlemmer at standse denne Toldforhandling. Den hører sikkert ikke hjemme ved denne Lejlighed.

Martin Olsen: Jeg skal følge Formandens Henstilling om ikke at komme ind paa Toldspørgsmaalet, det var heller ikke min Mening, men jeg kan ikke undlade at bemærke, at jeg synes som den sidste ærede Taler, at det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) og den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) have taget lidt for teoretisk paa denne Sag. Den maa ses i Sammenhæng med alle de Forhold, der omgive den. For det første er der det Spørgsmaal: Hvilke Lokomotiver blive de bedste? Jeg tror nu ikke, det kan siges, at de Lokomotiver, der komme fra Milano, have det bedste Ry. Jeg kender en Smule til Haandværkernes Kvalifi-

kationer dernede. Jeg har arbejdet sammen med dem og set, hvad det er for Folk, man bruger i Industrien dernede. Jeg erkender, at det er en Del Aar siden, jeg var der, men den Gang var det almindeligt, at Folk kom op fra Gaden og søgte Beskæftigelse ved Haandværk. Kunde de bruges dertil, beholdt man dem, og kunde de ikke bruges, beholdt man dem ikke. Det var ikke almindeligt, at de gennemgik nogen Lære som her. Det var mere saadan en Følelæssag, om den paagældende havde Sans for det paagældende Arbejde, saa at han kunde blive derved. Det er ganske anderledes med vore Haandværkere. De oplæres som unge Mænd gennem en Del Aar til et bestemt Arbejde og faa en vis Øvelse deri, og navnlig den moderne Industri udstykker jo Arbejdet saaledes, at enhver bliver Specialist paa et bestemt Omraade.

Man maa se denne Sag i Sammenhæng med de Forhold, der omgive den. Og nu er det sagt mig af Folk paa Jernbanens Værksteder, at man, saa snart der er kommet Lokomotiver fra Milano, har maattet tage dem ind paa Værkstederne for at reparere dem. Jeg tør antage, at naar noget saadant foregik med danske Lokomotiver, vilde man gaa til vedkommende Fabrik og sige: Dette her maa gøres om, det skal være fejlfrit Arbejde. Noget andet bliver det, naar Lokomotiverne komme saa langt borte fra som fra Milano, da er det ikke saa nemt at sende dem derved.

Jeg vil ikke insinuere eller tænke mig, at Bestillingerne i Milano skulde staa i Forbindelse med Embedsmændenes Trang til at faa en lille Rejse en Gang imellem for at efterse den Slags Ting. Det er jo nødvendigt, naar Staten tager sine Lokomotiver saa langt borte fra, men helt ukærkommen vil en saadan Rejse vel ikke være Embedsmændene. Jeg ser ganske bort fra, at noget saadant kunde tænkes, og ser Sagen, som jeg mener, den maa ses. Det, det kommer an paa, er, om man kan sige, at det er fuldkommen godt Arbejde, der leveres, om man ikke selv er i Stand til at levere det bedre og ikke meget dyrere. Der er nævnt et 10 pCt.s Tillæg. Saa vidt jeg ved, har det været den almindelige Opfattelse, at naar man kunde faa dansk Arbejde, som Udlandet konkurrerer med, til et Beløb, der er ca. 10 pCt. højere, vilde man foretrække det. Jeg synes, der er nogen Aarsag til at se saadan paa det. Rigsdagen og Regeringen have selvfølgelig den Pligt at søge at faa